

която продължила до дълбока старостъ, а презъ 1894 год. напуснала Плѣвѣнъ и отишла да прекара последнитѣ дни на живота си въ Ерусалимъ, дето и починала.

Дѣлото, започнато отъ първата българска учителка Анастасия Димитрова, било продължено, освенъ отъ нейнитѣ ученички, и отъ други българки, предимно калугерки, и българи.

Презъ 1844 год. сж отворени девически училища въ Котелъ, Елена и Сливенъ. Отварянето на тия училища е ставало по починъ на Д-ръ Берона, който ги е подпомагалъ и материално¹⁾.

Родоначалникъ на девическото образование у насъ се смѣта Д-ръ П. Беронъ, а следъ него Константинъ Фотиновъ.

Презъ 1840 год. Д-ръ П. Беронъ изпратилъ пари до брата си Руска, за да услови една учителка, която да учи — девойкиѣ въ Котелъ. Следъ две години, той пожелалъ материално да подпомогне откриването девически училища и въ други градове изъ България.

Препоръчали му нѣколко такива градове.

Вас. Евст. Априловъ презъ 1847 год. пише:

„Особено приветствуваме тѣхния уроженецъ г. Петра Берона за благородното учреждение на петтѣхъ школи момически, що учреди по Българията“²⁾.

Отъ Конст. Фотиновъ, узнаваме, въ кои градове сж били открити тѣзи петъ девически школи: „ . . . той истий господинъ Петъръ Беронъ постави петъ училища и ревностно подкреплява ги съсь свое си богоданное имущество: едно во негово истое отечество Котелъ, едно во Елена, едно во Шуменъ, едно во Сливенъ и едно во Терновъ-градъ“.

Първата учителка въ Търново.

Първата учителка въ Търново се казвала Теодора Христова, родомъ отъ В. Търново, игуменка на девическия манастиръ „Св. Никола“ въ с. Арбанаси, основанъ презъ 1833 год. по инициатива на Отца Зотика, игуменъ на Преображенския манастиръ.

Просвѣтнитѣ и родолюбиви чувства на този монахъ ни сж известни. Той е първиятъ български учителъ въ Търново. Той изпрати за учителъ въ града и даскалъ Димитра отъ Самоводени. Той и Велчо Атанасовъ Джамджията носѣха съ

¹⁾ кн. „Материали за изучаване учебното дѣло въ България“ — кнѣза І Л. Ив. Доросиевъ.

кн. Развой на учебното дѣло въ България отъ Н. Ив. В. стр. 54.

²⁾ Кн. Строители на новобългарското образование отъ Еню Николовъ и Цв. Минковъ, стр. 61.